

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

16 iulie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în componența:

președinte – Nicolae Gordilă,

judecători – Constantin Alerguș și Ion Guzun,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 aprilie 2014, de către avocatul, Suveică Tudor, în numele inculpatului,

Balan Tudor Vasile, născut la 05 iunie 1983, originar și domiciliat r-l Călărași, s. Bahmut.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. în prima instanță: 10.04.2012-05.11.2012

2. în instanța de apel: 10.12.2012-19.06.2013

04.03.2014-01.04.2014

3. în instanța de recurs: 08.10.2013 - 04.02.2014

16.06.2014-16.07.2014

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Călărași din 05 noiembrie 2012, Balan T.V. a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

2. Potrivit sentinței, Balan T.V. în noaptea de 23 spre 24 ianuarie 2012, în jurul orelor 23.00-01.00, aflându-se în gospodăria moșului său Caraman Mihail Ilia, situată în s. Bahmut, r-l Călărași, ambii fiind în stare de ebrietate alcoolică, în cadrul unei certii spontan apărute între ei, ca urmare a lovirii cu pumnul în frunte de către moșul său, i-a aplicat acestuia multiple lovituri cu muchia și ascuțișul unui obiect neidentificat, posibil topor, cauzându-i leziuni corporale grave, în urma cărora ultimul a decedat pe loc.

Acțiunile lui Balan T.V. au fost calificate în baza art. 145 alin. (1) Cod penal – *omorul unei persoane*.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Balan T.V. să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.145 alin.(2) lit. j) Cod penal la 18 ani închisoare în penitenciar de tip închis.

Apelantul în motivarea apelului a invocat, aprecierea eronată a probelor administrate pe caz, precum și a semnelor obiective ce țin de realizarea unui omor cu o deosebită cruzime, fiind prezentă intenția directă și scopul în cele comise de inculpat, instanța nu a luat în considerație, că inculpatul a profitat de starea de neputință cauzată de vârsta înaintată a victimei, lipsa circumstanțelor atenuante, constatarea incorectă a faptului că victima a provocat infracțiunea, excluderea incorectă a probelor principale dobândite legal de către organul de urmărire penală.

3.1. Avocatul Suveică T. în numele inculpatului, la fel a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, invocând că, multiple acțiuni procesuale efectuate la etapa urmăririi penale sunt nule; aprecierea eronată a probelor administrate la dosar, care confirmă faptul că infracțiunea imputată inculpatului nu a fost comisă de el.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2013, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. Nefiind de acord cu decizia adoptată procurorul a declarat recurs ordinar în care a solicitat casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

5.1. Avocatul Suveică T. în numele inculpatului, la fel a declarat recurs ordinar împotriva deciziei, în care a solicitat casarea acesteia și dispunerea achitării inculpatului, pe motiv că fapta incriminată nu a fost comisă de el.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 04 februarie 2014, au fost admise recursurile declarate, casată decizia, cu remiterea cauzei pentru rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea soluției adoptate instanța de recurs a menționat că, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel, nu au fost date citirii declarațiile a 14 martori (*suplimentar nu au fost audiați*), însă conform deciziei adoptate, instanța de apel și-a întemeiat concluziile sale pe declarațiile acestor martori care n-au fost obiect de cercetare la judecarea apelurilor declarate.

Instanța de apel, la adoptarea acestei soluții a făcut o descriere detaliată în decizia sa, a toporului depistat în soba din casa inculpatului, însă toporul menționat n-a fost cercetat ca probă în cadrul ședinței de judecată în sensul artt.414 Cod de procedură penală, așa cum a procedat prima instanță, ajungând la concluzia de a exclude în calitate de probă toporul depistat.

Referitor la obiectul săvârșirii crimei, Colegiul penal lărgit a menționat că, dacă instanța de fond la constatarea faptei a indicat că, victimei Caraman M. i-au fost cauzate mau multe lovituri cu ascuțișul unui obiect neidentificat și, respectiv și-a motivat soluția de excludere în calitate de probă a toporului depistat în soba casei unde a fost găsit inculpatul dormind în pat, potrivit deciziei instanței de apel, starea de fapt a rămas aceeași, constatată de prima instanță, însă ulterior la descrierea probatoriului, instanța de apel a reținut ca fiind neîntemeiată concluzia expusă în sentință, precum că toporul depistat și anexat în calitate de corp delict nu este obiectul infracțiunii și, constată în fapt că, „... acest topor depistat în soba casei inculpatului este obiectul crimei și nu reprezintă o înscenare”.

Instanța de apel, a trecut cu vederea faptul că în sentință, se conțin concluzii care pun la îndoială vinovăția inculpatului de săvârșirea omorului cet. Caraman M. și totodată legalitatea aplicării prevederilor art.385 alin.(4) Cod de procedură penală, cu reducerea pedepsei, care n-a fost soluționat în condițiile legii.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 aprilie 2014, a fost respins ca nefondat apelul avocatului și admis apelul procurorului, casată sentința, pronunțată o hotărâre nouă, prin care: Balan T.V. a fost recunoscut vinovat și

condamnat în baza art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal la 17 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

Instanța de apel a constatat că, Balan T.V. în noaptea de 23 spre 24 ianuarie 2012, în jurul orelor 23.00-01.00, aflându-se în gospodăria moșului său Caraman M.I., situată în s. Bahmut, r-l Călărași, ambii fiind în stare de ebrietate alcoolică, în cadrul unei certii spontan apărute între ei, cu scop de omor, intenționat, manifestând o deosebită cruzime, i-a aplicat multiple lovituri cu un topor, în regiunea capului și gâtului, organe de importanță vitală deosebită, cauzându-i conform raportului de expertiză nr.13 din 07 martie 2012, leziuni corporale grave periculoase pentru viață, în urma cărora ultimul a decedat pe loc.

Astfel, Balan T.V. prin acțiunile sale intenționate a comis infracțiunea prevăzută de art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal – *omorul unei persoane, săvârșit cu o deosebită cruzime.*

Instanța de apel a constatat că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii indicate este dovedită prin: declarațiile succesoriului părții vătămate, raportul de expertiză medico-legală nr.13 din 07 martie 2012, raportul de expertiză medico-legală nr.54 din 24 ianuarie 2012, procesul-verbal nr. 0000047 din 24 ianuarie 2012, raportul de expertiză biologică nr. 144 din 17 februarie 2012, raportul de expertiză biologică nr. 143 din 17 februarie 2012, raportul de expertiză biologică nr. 146 din 17 februarie 2012, astfel, cumulul dat de probe indică direct la faptul că inculpatul este persoana care a comis omorul.

Analizând declarațiile martorilor Caraman E., Caraman A. și Caraman S., apreciindu-le, conform prevederilor art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor cu celelalte probe, instanța de apel a constatat că ele nu indică direct la faptul comiterii infracțiunii incriminate inculpatului Bălan Tudor, însă coroborează cu întreaga sistemă de probe analizată mai sus, și, în ansamblu, demonstrează cu certitudine vina lui Bălan Tudor în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2), lit. j) Cod Penal.

În privința declarațiilor martorilor Vîhodțev R., Vîhodțev V., Balan E. și Budoianu I. instanța de apel a menționat că acestea nici într-un caz nu-l dezvinovățesc pe inculpatul de comiterea infracțiunii imputate.

De asemenea, instanța de apel a constatat că probele: procesul-verbal de cercetare la fața locului din 24 ianuarie 2012, procesul verbal de cercetare la fața locului din 24 ianuarie 2012, procesul-verbal de percheziție din 24 ianuarie 2012, încheierile judecătorului de instrucție, procesul-verbal de recunoaștere a obiectului din 02 februarie 2012, raportul de expertiză biologică nr. 145 din 17 februarie 2012, raportul de expertiză biologică nr.144 din 17.02.2012, raportul de expertiză medico-legală nr.25 din 17 februarie 2012, raportul de expertiză medico-legală nr.252 din 27.09.2012, coroborează cu declarațiile succesoriului legal al părții vătămate Caraman E. și a martorilor sus-indicați și confirmă, cu certitudine, vina inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.145 alin. (2), lit. j) Codul penal.

Instanța de apela constatat că, instanța de fond nu a reținut toate circumstanțele agravante invocate de acuzatorul de stat în privința inculpatului, iar ca circumstanță

atenuantă în privința acestuia instanța de fond a invocat, caracteristica pozitivă a inculpatului la locul de trai și acțiunile victimei care a provocat infracțiunea, neluând în considerație, că inculpatul nu este la prima abatere de la încălcarea legislației penale, el fiind anterior condamnat și nu poate să fie caracterizat din punct de vedere pozitiv, iar acțiunile victimei, că chipurile acesta ar fi început încăierarea, cu nimic nu au fost probate nici la urmărirea penală nici în instanța de judecată.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că leziunile corporale depistate pe corpul inculpatului, au avut loc în împrejurări de apărare a victimei când ultimul 1-a atacat cu toporul și nu pot fi considerate ca acțiuni ce au provocat infracțiunea.

Faptul că inculpatul nu ține minte nimic din cele întâmplate și argumentele lui precum că posibil crima a fost comisă de o altă persoană, se combate de întreaga sistemă de probe analizate și cercetate, cât și prin raportul de expertiză psihiatrică legală ambulatorie nr. 135 din 06 marie 2012.

8. Decizia instanței de apel se contestă, cu recurs de către avocatul Suveică T., în numele inculpatului, în care se solicită casarea acesteia, cu dispunerea achitării inculpatului pe motiv că fapta nu a fost comisă de el, invocând argumente identice cu cele invocate în apel și recursul ordinar din 07 august 2013.

9. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct.11) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de inculpat, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil, deoarece instanța de apel cu respectarea prevederilor art. 414 Cod de procedură penală a examinat cauza sub toate aspectele, probelor prezentate le-a dat o apreciere corectă și just a ajuns la concluzia încadrării acțiunilor inculpatului în baza art. 145 alin.(2) lit. j) Cod penal.

10. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În opinia Colegiului, instanța de apel analizând, cercetând și verificând cumulul de probe administrat la dosar corect a concluzionat că, vina lui Balan T.V. de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin.(2) lit. j) Cod penal, este confirmată pe deplin de acestea.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpat, just a fost apreciată de către instanța de apel ca o metodă de de eschivare de la răspunderea și pedeapsa penală, fapt ce nu echivalează cu achitarea acestuia, devreme ce în ședința de judecată au fost prezentate probe, care din punct de vedere a pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, indică incontestabil că inculpatul a comis infracțiunea imputată, iar versiunea ultimului precum că, *dânsul se afla în stare de ebrietate alcoolică și nu mai ține minte acțiunile sale*, nu-l dezvinovățesc de comiterea infracțiunii înscrinate.

Colegiul consideră că instanța de apel just a menționat că, instanța de fond în conținutul sentinței eronat a aplicat prevederile art. 385 alin. (4) CPP neintrând în esența tuturor probelor acumulate de către organul de urmărire penală și examinate în ședințele de judecată, astfel neîntemeiat fiind exclusa probele acumulate legal în cadrul urmăririi penale.

Analizând situația de fapt și de drept stabilită în cauză, instanța de apel a reținut că, acțiunile organelor de urmărire penală de cercetare la fața locului din 24 ianuarie 2012, în gospodăria decedatului Caraman M.I.; de cercetare la fața locului din 24 ianuarie 2012, în gospodăria lui Bălan T.V., de percheziție din 24 ianuarie 2012, în casa lui Balan T.V., au fost declarate ca legale de către judecătorul de instrucție. De către instanța de fond au fost excluse ca probe procesul verbal de percheziție din 24 ianuarie 2012, în casa lui Balan T.V., procesul verbal recunoaștere a obiectului din 02 februarie 2012 și raportul de expertiză medico-legală nr.25 din 17 februarie 2012. Instanța de apel în acest aspect corect a reținut, că probele excluse de către instanța de fond au puterea probatorie, deoarece acestea au fost legalizate de judecătorul de instrucție.

La capitolul încadrării juridice a acțiunilor inculpatului, Colegiul constată justificată concluzia instanței de apel precum că inculpatul, având o intenție directă față de moartea victimei, conștientiza că lovirea cu toporul de multiple ori peste corp și, în deosebi, în regiunea capului și gâtului, cauzează victimei suferințe deosebit de chinuitoare.

Faptul că victima a încercat să se apere de o persoană ce este fizic mai dezvoltată, nu l-a oprit pe ultimul, adică pe inculpatul, ci, dimpotrivă, el nu s-a mulțumit cu faptul de a curma viața victimei, ci a fortificat acțiunile sale, prin cauzarea de suferințe fizice puternice, manifestând o deosebită cruzime, a lovit de multiple ori cu ascuțișul toporului în victimă în organe de o importanță vitală, cap și gât, pricinuind victimei șapte plăgi masive despicate pe față, cu lezarea mandibulei, cu decapitarea aproape totală a capului și excoriații în regiunea articulației umărului drept, plăgile pe antebrațul stâng și plaga degetului 2 al mâinii stângi cu secționarea ultimului, fapt confirmat raportul de expertiză medico - legală nr. 13 din 07 martie 2012.

Toate aceste plăgi demonstrează, că deosebita cruzime a fost exercitată până la consumarea omorului, mai mult ca atât și multiplele urme de sânge ce erau în casa victimei și în ograda acestuia demonstrează, că încăierarea a început în casă unde victima a fost lovită cu toporul, apoi izbutind să fugă și ieșind în ogradă a fost ajunsă din urmă, unde inculpatul a continuat să-1 mai lovească, dorind să-i cauzeze victimei suferințe deosebit de chinuitoare, ca rezultat lovindu-1 cu ascuțișul toporului din față, fiind mutilat capul victimei.

Mai mult, instanța de apel în mod just a constatat că instanța de fond nu a luat în considerație, precum că toate leziunile corporale depistate pe corpul victimei, au fost de o așa natură, că multiplele lovituri au fost pricinuite de către inculpat sub formă de suferințe mâi îndelungate și des de ordin fizic, aceste suferințe au fost intense, inutile și prelungite în timp, începând cu ora 23 și terminând cu ora 01 noaptea și astfel, în totalitatea lor, au fost comise cu o deosebită cruzime.

Colegiul consideră întemeiată specificarea instanței de apel a faptului, că victima era la o vîrstă înaintată și față de inculpat nu putea să aibă o superioritate fizică mai impunătoare și deci în cazul dat inculpatul nu avea nici o năzuință de a săvîrși mai repede și imediat infracțiunea începută, el și-a satisfăcut intenția sa criminală pe o durată mai îndelungată de timp, iar motivația săvîrșirii omorului este aceea, că victima a încercat să se apere, iar după aceasta comportamentul inculpatului s-a transformat într-o cruzime impulsivă, el percepând evenimentele și faptele petrecute subiectiv, el fiind în stare de ebrietate alcoolică, cu intenție și o deosebită cruzime a lovit de multiple ori cu toporul în victimă până s-a convins că l-a omorât.

Colegiul consideră necesar de menționat și corectitudinea constatării instanței de apel precum că instanța de fond nefondat a exclus toporul, ca proba cea mai principală, nu s-a motivat sub nici o formă care a fost motivul neacceptării acestei probe, deși la urmărirea penală și în instanța de judecată acest topor de martorii acuzării a fost recunoscut, că este al victimei. În cazul dat instanța de fond nu a reținut, că anume în soba inculpatului a fost găsit toporul și că el a încercat, să ascundă urmele infracțiunii prin arderea acestuia.

Colegiul atestă și constatarea corectă a instanței de apel precum instanța de fond nu a luat în considerație declarațiile inculpatului că, chipurile nu ține minte unele evenimente, motivând că el anterior a fost lovit de mai multe ori la cap, deși astfel de probe documentate nu au fost prezentate în instanța de judecată, cu atât mai mult prin expertiza medico-psihiatrică se demonstrează, că în momentul comiterii infracțiunii Bălan T.V. era responsabil.

În acest context Colegiul în acord cu instanța de apel constată că, instanța de fond nu a dedus următoarele împrejurări de fapt comise de inculpat:

- folosirea unor mijloace apte de a produce moartea - toporul;
- locul sau regiunea corporală unde s-au aplicat loviturile, ori altor acte de violență exercitate asupra victimei - diferite părți ale corpului în deosebi gîtul și capul, umărul drept al mâinii și alte părți ale corpului;
- prezența făptuitorului în exercitarea violențelor - Bălan T.V. personal exercita violența asupra victimei;
- natura relațiilor dintre făptuitor și victimă anterior săvîrșirii faptei - Bălan T.V. cunoștea că victima este în etate și neputincios;
- atitudinea făptuitorului după săvîrșirea faptei - Bălan T.V. nu a simțit nici o remușcare de cele comise, nu a recunoscut vina sa și permanent a dus organul de urmărire în eroare cu scopul de a-și ușura pedeapsa ori de a scăpa de pedeapsa penală;
- locul și timpul săvîrșirii infracțiunii - Bălan T.V. cunoștea unde locuiește victima și faptul, că acesta locuia separat de alți membri ai familiei sale.

Astfel, instanța de apel în opinia Colegiul întemeiat a conchis că la adoptarea sentinței, instanța de fond nu a ținut cont de semnele obiective ce țin de realizarea faptei comise de inculpat or, în cazul dat, suntem în prezența unui omor cu o deosebită cruzime, deoarece persistă intenția directă a făptuitorului, iar acțiunile violente a acestuia au condus la decesul victimei.

Intenția directă a făptuitorului se deduce din faptul, că inculpatul nu a reacționat la împotrivirea victimei, dânsul continua să-i aplice lovituri cu aceiași intenție și cu mare putere. Aceste împrejurări instanța de fond nu le-a luat în considerație, mai mult ca atât ele constituie dovada că inculpatul a prevăzut și a urmărit rezultatul faptei sale, că lovea cu toporul cu intenție în cap, cu scopul să-i curme viața lui Caraman M.I.

De asemenea instanța nu a luat în considerație, ca inculpatul în timpul comiterii omorului cu o deosebită cruzime a profitat de starea de neputință cauzată de vârsta înaintată a victimei ce era cunoscută de inculpat. În cazul dat victima într-adevăr se afla într-o stare de neputință, luând în considerație nu numai vârsta înaintată a victimei, dar și starea de ebrietate alcoolică, fapt care instanța de judecată a trecut-o cu vederea. Prin aceasta inculpatul a profitat și s-a folosit de starea în care era Caraman M.I. și această stare de neputință cu certitudine exista la momentul săvârșirii faptei, adică omorului cu o deosebită cruzime, deoarece victima nu mai avea nici o capacitate de apărare reală.

Colegiul atestă și concluzia justă a instanței de apel că, scopul inculpatului era de a săvârși omorul cu deosebită cruzime. Această faptă săvârșită de el în acest scop, prezintă o gravitate sporită, deoarece este conceput și săvârșit ca infracțiune - mijloc în cadrul unei cerți. În împrejurarea în care inculpatul a comis infracțiunea, este îndreptățită agravarea răspunderii penale, de vreme ce acesta a curmat viața victimei prin metode crude, fiind în stare de ebrietate alcoolică, apoi intenționând să ascundă urmele infracțiunii, a încercat să împiedice, în acest fel, exercitarea justiției penale. În cazul dat și în circumstanțele date inculpatul a avut intenția directă să lipsească de viață victima printr-o deosebită cruzime.

În concluzie, instanța de recurs constată, raportat la norma de incriminare în vigoare, că fapta imputată inculpatului, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute în art. 145 alin.(2) lit. j) Cod penal, astfel încât soluția curții de apel este întemeiată.

Verificând temeinicia cerințelor formulate de recurent în raport cu materialele cauzei penale, instanța de recurs constată că acestea nu și-au găsit confirmare. Mai mult ca atât, Colegiul menționează că, recursul declarat fiind identic cu cel care a fost obiect de discuție în instanța de recurs ordinar, în cadrul ședinței de judecată din Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 04 februarie 2014. De asemenea, lecturând textul recursului, Colegiul remarcă faptul că argumentele invocate de recurent au format obiect de discuție și în instanța de apel, la rejudecarea cauzei, unde s-a dat răspuns la toate temeiurile invocate, concluzionând asupra neincidenței acestora în cazul supus judecării.

Reieșind din textul recursului declarat, Colegiul constată că recurentul, a invocat temeiurile de casare, prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală.

Însă Colegiul analizând decizia recurată, constată că prevederile pct. 6) al normei vizate nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, deși recurentul nu a specificat care anume din cele 5 temeiuri prevăzute de legislator la acest punct sunt aplicabile în cazul supus judecării.

În privința temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, „*nu sunt întrunite elementele infracțiunii*”, instanța de recurs consideră că temeiul dat nu este incident la cazul supus judecării, acesta fiind analizat detaliat în pct. 10 al prezentei decizii, precum și deoarece instanța de apel a examinat cauza penală fără careva abateri de la normele materiale și de procedură, corect a apreciat circumstanțele de fapt și de drept sub toate aspectele, încadrând corect acțiunile inculpatului.

În urma celor supra indicate, Colegiul conchide că temeiurile invocate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei adoptate pe caz și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

11. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 aprilie 2014, de către avocatul, Suveică Tudor, în numele inculpatului, **Balan Tudor Vasile**, în cauza penală în privința acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 30 iulie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Constantin Alerguș

Ion Guzun